

[Glønborg]

Så vi kunne egentlig have ønsket os, at man kunne have talt sig sammen til en fælles dagsorden.

Hadde vi fået dem lidt tidligere, kunne vi måske have ønsket selv at prøve at skrive de to sammen, men det har vi altså ikke haft tid og kræfter til.

Men vi vil altså gerne udtrykke vor tilfredshed med, at Socialistisk Folkeparti har skrevet en dagsorden, som vi ikke kan betragte som drilleri, provokerende eller noget i den retning, men som et alvorligt ment bidrag til nedrustningstænkningen.

Mogens Elvensø (FP):

Nu er der jo hele tiden talt om NATO kontra Sovjet og Warszawapagten, men omkring år 2000 vil to tredjedele af verdens befolkning bo rundt om Stillehavets bredder, således at strategien vil blive flyttet. Præsident Reagan sagde også, at det er i Stillehavet, verdens fremtid ligger. Det svarede Mikhail Gorbatsjov på ved at sige: Renæssancen i verdenshistorien ligger langs Stillehavets bredder.

Der blev holdt en tale i Vladivostok i juli 1986, som man skal lytte meget til, for den var temmelig aggressiv. Der sagde hr. Gorbatsjov: Det Fjerne Østen, Asien og det kæmpeocean, der omgiver det, og hvor vi er permanente beboere og søfarere og har været det igennem lang tid, er for os et statsligt og nationalt interesseområde. Han tilføjede: Vi vil nu sejle i et ocean, der så længe er blevet beskrevet som en amerikansk indsø.

Hvad gjorde man så i Rusland? Jo, man oprettede et russisk Stillehavsdepartement, og dette Stillehavsdepartement lavede en strategi på alle Stillehavsoverne. De forhandlede sig til rette med nogle af øerne; bl.a. forhandlede de sig til rette med en lille ø, der hedder Vanua Vatu, en ø, der ligger ganske nær Australiens og New Zealands kyster, et tidligere britisk-fransk område. Der har man opstillet kommunikationsmateriel og lyttmateriel, og efter at det er sket, er der sket en meget stærk opbygning af Stillehavslåderne. Det skal vi passe på, for i øjeblikket er det sådan, at der opererer ca. 100 russiske ubåde i Stillehavet mod ca. 50 amerikanske. Og det er sådan, at den amerikanske flåde i dag ikke kan flyttes fra Stillehavet over til Atlanterhavet. Derfor skal vi også være opmærksom på, hvad der sker i dette hav.

Den kinesiske regering har aldrig været en flådemagt, men den er også i dag begyndt at lave store opbygninger af flådestyrker, og jeg vil gerne have, regeringen også fokuserer lidt på, hvad der sker dér. Vi kunne også læse i Jyllands-Posten forleden dag, at man forøgede flådestyrken oppe på Kolahalvøen, som det blev påvist af Norges forsvarskommando. Det er disse manøvrer, jeg beder om at man tager hensyn til, for det er derovre, den kraftige flådeopbygning for Sovjetunionen og de kommunistiske lande vil ske i fremtiden.

Til sidst vil jeg lige sige følgende: Det blev nævnt, at der var sket nogle sammenstød mellem amerikanske og russiske flåder. Vi ved alle sammen, det var nede ved Krim, men vi ved også, at dette sammenstød lige så vel kunne være sket ovre ved Florida, for hvad er det, der sker dernede? Man gennemsejler et internationalt farvand for at opretholde retten til at sejle. Derfor sejler der russiske krigsskibe rundt ved Florida og amerikanske krigsskibe rundt nede ved Krim.

Pelle Voigt (SF):

Hvis det må være tilladt, vil jeg prøve at vende blikket mod de lidt nærmere strande, nemlig situationen i Østersøområdet og den diskussion, vi på forskellig vis her i Folketinget har haft om situationen dér.

Jeg vil gerne indledningsvis sige, at vi i SF og også i arbejdet med det tidligere sikkerhedspolitiske flertal egentlig altid har været af den opfattelse, at en fornuftig, sammenhængende sikkerhedspolitik, som regeringen – både den forhenværende regering og den nuværende regering – fuldstændig mangler, ville være tjent med, at et stort folketingsflertal kunne tage initiativer i enighed, som kunne sætte sig spor i konkret nedrustning rundt omkring i verden.

Derfor var det med interesse, at vi mærkede os udenrigsministerens pressemeddelelse og udtalelse efter generalsekretær Gorbatsjovs ensidige konventionelle nedrustningsinitiativ, sådan som det kom til udtryk i udenrigsministerens udtalelse den 8. december 1988, hvor udenrigsministeren beklagede, at de sovjetiske landgangsfartøjer og landgangsstyrker i Østersøen ikke var inddraget i initiativet, og understregede, at det var noget, som han i sin tid havde opfordret udenrigsminister Sjevvardnadse til at få gjort noget ved, da Sjevvardnadse var på besøg i København.